

OKÉNKO^{do}charity
Jeseník

číslo 11 • 2020

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

poslední měsíc se v médiích velmi intenzivně skloňuje na různé způsoby jedno jediné slovo – koronavirus. Řeší se připravenost státu, statistiky nových případů nebo zátěž celého zdravotnického systému. V našem Okénku se většinou snažíme tomuto tématu vyhýbat, spíše chceme psát o tom, jak se snažíme klientům pomoci překonat odloučení od rodiny, nebo co se nám daří zlepšovat, koronaviru navzdory. Ale minulý měsíc toto onemocnění výrazně zasáhlo i do jedné z našich služeb.

Nikdo si ani nedovedl představit, že se Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku po náročném stěhování potká s dalším náročným úkolem. V domově se objevil koronavirus a až na malé výjimky byli všichni klienti a zaměstnanci postupně pozitivní. Přestože měla většina klientů převážně lehčí průběh, díky přísným hygienickým postupům byla péče o ně velmi náročná, a to jak fyzicky, tak hlavně psychicky. A postupně nám začal chybět pečující personál.

V těchto okamžicích je každý vděčný za nabídnutou pomocnou ruku. A my jsme byli velmi příjemně překvapeni, kolik lidí nám neváhalo pomoci. Dobrovolníci, studenti, zaměstnanci jiných našich služeb i jiných organizací. Třebaže věděli, že jdou do infekčního prostředí, moc o tom nepřemýšleli a prostě přišli. Nemuseli, ale pomáhali.

Obětavost, odvaha a nezištná pomoc lidem, kteří to potřebují – to je podle mého názoru téma těchto dnů. Třebaže se mluví o těchto hodnotách častěji než kdy dříve, bohužel stále zapadají mezi negativními zprávami. U nás určitě na naše krátkodobé pomocníky nezapomeneme, vždyť nám pomohli překonat naše nejtěžší dny.

Ze srdce Vám děkujeme.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

Patroni našich domovů

Zdobení domova, svátek Všech svatých, vzpomínání na zemřelé, příprava na Advent. S tím vším je spojený podzim v našich domovech. A také s oslavami jejich patronů. Vždyť slavnost Všech svatých je vlastně o oslavě jejich života.

Ačkoliv letošní podzim v našich domovech probíhá zcela jinak než ty předchozí, na své patrony si v nich vždy vzpomenou. Uctí je společnou oslavou (pokud to situace dovolí), nebo třeba tichou modlitbou.

Začátkem října jsme oslavili v rámci třetí Charitní pouti svátek sv. Františka, který nás učí žít život v pokoře, lásce k bližním a radosti, a to i když zrovna prožíváme mnohá trápení. 16. října oslavily svátek své patronky na Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Sv. Hedvika je zároveň patronkou celého Slezska, která i přes všechny životní útrapy a ztráty blízkých zůstala pevná ve své víře a pomoci těm nejpotřebnějším.

V listopadu si svou patronku připomenou v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě. Ta byla svatořečena po dlouhé době v listopadu 1989, pár dní před „sametovou revolucí“. Svatá Anežka se zřekla všeho bohat-

ství a žila svůj život v lásce ke Kristu. Velmi pěkně o tom mluvil Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, na sympoziu ke Dni české Charity v roce 2018: „Všimněme si, ona (sv. Anežka) nejde za Kristem jako pomocníkem a dárce osobního štěstí, služebníkem svého já. Ona přenesla akcent své pozornosti ze sebe na něho. Žije pro něho. On je skutečně v jejím životě na prvním místě. Mnohé věci, které považujeme za problém, ona nemusí řešit. Nemá žádné starosti o své já, o svá práva a nároky, protože toho se vzdala.“

Mons. Graubner tenkrát všem na sympoziu předal modlitbu ke sv. Anežce, která nám může být velmi nápomocná i v těchto nelehkých dnech. „Pane Ježíši, ty jsi řekl: Co jste udělali jednomu z nejposlednějších, mně jste udělali. Pomoz nám poznávat v potřebných tvou tvář a svými skutky dokazovat, že tě opravdu milujeme. A když je někdy milovat tak těžké, že to nedokážeme, miluj ty sám v našich srdcích. Děkujeme ti, že smíme být nástroji tvé lásky a podílet se na proměně světa. Svatá Anežko, patronko díla soucitné lásky, pomáhej svou přimlouvou nám i těm, kterým sloužíme.“

Co nás čeká v listopadu...

- **Druhá Martinská slavnost** v Denním stacionáři Šimon v Jeseníku.
- **Oslava svátku sv. Anežky**, patronky Charitního domu ve Vidnavě.
- **Výroba dekorací na Vánoce** na našich střediscích.
- **Stěhování do nových kanceláří** Charitních terénních služeb v Javorníku.
- **Uctění Památky zesnulých** nejen v Charitních domovech.

Čtěte dál ...

- **Třetí Charitní pout'** (str. 2)
- **Dušíčkové odpoledne** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 4)
- **Těžké časy v Javorníku** (str. 5)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 6)

Putování do Javorníku

Třetí Charitní pout' se konala v sobotu 3. října v kostele Nejsvětější Trojice v Javorníku. Mši svatou celebroidl Otec děkan, který ve své promluvě připomněl také myšlenky sv. Františka, patrona Domova pokojného stáří v Javorníku.

Ředitelka Charity Jeseník Helena Paschkeová váhala, jestli pout' úplně nezrušit. Nařízení se každý den měnila, čekalo se, jestli vůbec bude možné se sejít. Nakonec se ale rozhodla pro konání pouti, i když po mši svaté neproběhne plánované společné setkání na zahradě Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. „Jsem moc ráda, že jsem to nakonec nezrušila,“ zhodnotila. A rádi byli

všichni poutníci, kteří do Javorníku přišli. Krásné počasí vše ještě umocnilo. „Škoda, že takhle nebylo loni na pouti,“ posteskla si organizátorka poutě Věrka Nováková. Loni byla možnost se po mši svaté sejít a ještě si zasportovat, ale neprálo počasí. Letos setkání neprály jiné okolnosti. Přesto se ti, kteří chtěli poděkovat a pomodlit se za Charitní dílo, v Javorníku sešli.

Mši svatou celebroidl Otec děkan Stanislav Kotlář, který ve své kázání připomněl odkaz sv. Františka, patrona domova v Javorníku. Zamyslel se mimo jiné nad úspěchanou dobou a nad tím, jak nám situace ohledně koronaviru dává možnost zpomalit a být více s rodinou. Charitě Jeseník pak popřál vše dobré, včetně nakloněných zástupců na kraji, čímž připomněl právě probíhající volby.

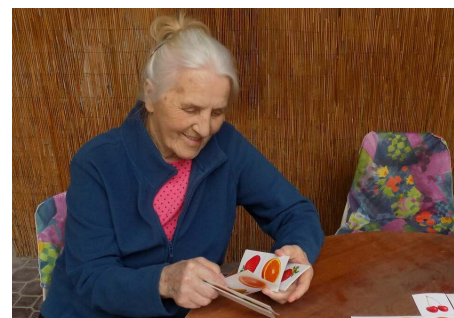
Výročí Domova pokojného stáří sv. Františka, který pod Charitou funguje již 25 let, si na závěr připomněli všichni poutníci. Zástupci domova byl při této příležitosti předán dort, který upekla Marta Nosková, vedoucí Deního stacionáře Šimon, za což děkujeme. A děkujeme také Javornickému chrámovému sboru za krásný hudební doprovod při mši. Po pouti měl každý možnost své myšlenky uspořádat, ať už třeba na procházce, nebo s přáteli v kavárně, či se rozjel domů za rodinou. Pěkné shrnutí Charitní pouti nám dala Zdislava Dvořáková: „Z kostela jsem odcházela s vděčností a nadějí. Předsevzetí, které mě provázelo, vycházelo ze slov Otce Stanislava – prožívat hlouběji a vědomě přítomnost. Vždyt' dělat obyčejné věci s láskou, má přesah věčnosti. Společně se svou rodinou jsme pak den zakončili procházkou v zámeckém parku a posezením v malé kavárně. Podzimní kytička větviček v naší kuchyni mi pak celý týden připomínala toto „obyčejné“, ale pro mě krásné odpoledne.“

Oslava Dne seniorů ve Vidnavě

1. října slaví celý svět Mezinárodní den seniorů. Tento den je věnován našim rodičům a prarodičům a jeho posláním je zvýšit povědomí o problémech, se kterými se musí potýkat seniorská část naší populace.

Den seniorů si připomněli v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě. Pečovatelky společně s klienty napekli koláče a užili si příjemné odpolední posezení. Pro naše klienty je možnost si v klidu popovídat o čemkoliv chtějí velmi vítaná. Pomáhá jim to zlepšovat paměť, když vzpomínají na staré časy, a také se tak zlepšuje celková nálada v domově. I malé popovídání

si, nebo jen tichá společnost, mohou našim seniorům udělat velkou radost. A tak i když senioři a stáří obecně nepatří mezi oblíbená témata mladších generací, zkuste se alespoň jeden den v roce zastavit a vcítit do role našich rodičů či prarodičů a chvíli jim naslouchejme. Možná nám to pomůže porozumět starším generacím a jejich problémům.

Kalendárium

- **V roce 2013** proběhla v Domově pokojného stáří sv. Františka poutavá beseda o Austrálii, kterou si připravila paní Jiřina Králíková, která v Austrálii strávila několik týdnů.
- **V roce 2017** uspořádali v Domově pokojného stáří sv. Hedviky zabíjačkové hody. Sice jen podle svých omezených možností, ale ke spokojenosti všech.

Stalo se ...

Fyzioterapie pro klienty

Naši klienti v Domově pokojného stáří sv. Hedviky pravidelně procvičují nejen svou mysl, ale také tělo. V tom jim pomáhá fyzioterapeut pan Adam. Nepředstavujeme si ale nějaké složité či náročné drásání těla. Jako cvičení může postačit i obyčejná chůze. Jakýkoliv pohyb je pro lidské tělo přínosný a na našich domovech to dobře vědí!

Dušičkové odpoledne

Památka zesnulých je nejen v Charitních domovech důležitou událostí. Ale spoň jednou za rok si udělat čas a vzpomínat na naše milované, přátele a kolegy, kteří už nejsou mezi námi. Třeba při Dušičkovém setkání.

Klienti a zaměstnanci Domova pokojného stáří sv. Hedviky a Charitního domu sv. Anežky uctí památku zesnulých, jakmile jim to dovolí počasí. Dušičkové odpoledne si totiž naplánovali jako venkovní akci, která proběhne na místní zahradě. V altánu si připraví malé posezení s občerstvením, na stole si zapálí svíčky a navodí si příjemnou vzpomín-

kovou atmosféru. Kdo bude schopen a komu zdraví dovolí, přijde zapálit svíčku i k místní soše Panny Marie.

K posezení si ohřejí svažené víno, punč nebo rybízový mošt. „Černý rybíz tu máme rádi. Když se ohřeje, voní jako červené víno,“ říká Diana Burdáková, sociální pracovnice Domova pokojného stáří sv. Hedviky.

Ke vzpomínce na klienty domovů, kteří již nejsou mezi námi, vyrobili zaměstnanci nástěnku, na kterou připevnili jména klientů, kteří nás v minulém období opustili. Tak při vzpomínání na nikoho nezapomenou.

Na konec společného posezení věnují zesnulým společnou modlitbu. Slovo si vezme vedoucí Jaroslava Švecová, která pronese řeč k uctění zesnulých a krátce na ně zavzpomíná.

Tradičně se za zemřelé slouží mše v místní kapli, ale letos bude bohužel mše svatá zrušena nebo posunuta na pozdější termín.

Zesnulé si připomenou i v Charitním domě sv. Anežky. Domov si vyzdobí květinami a svíčkami a za klienty, kteří se nezúčastní posezení na zahradě, přijdou zvláště pečovatelky, které si budou s klienty povídat a vzpomínat.

Zvykem v tomto období je navštívit hroby našich milovaných a příbuzných. Tento zvyk dodržují samozřejmě i na našich domovech, ale tento rok bude návštěva hřbitova možná o něco obtížnější, uvidíme.

Dušičky jsou časem pochmurného a melancholického počasí, jsou však zároveň časem, kdy si připomeneme ty krásné vzpomínky na naše přátele a milované, kteří nám schází.

Martinská slavnost podruhé

V Denním stacionáři Šimon chtějí navázat na povedenou akci z minulého roku a uspořádat druhou Martinskou slavnost. Opět si toho na tento den hodně naplánovali, ale nikdo si netroufá odhadnout, co budou moci uskutečnit.

Podle původního plánu se měli ve středu 11. listopadu dopoledne sejit uživatelé Denního stacionáře Šimon se seniory ze stacionáře Centra sociálních služeb v Jeseníku a společně napéct Martinské rohlíčky. To ale nejspíš nebude možné. Tak v našem stacionáři aspoň doufají, že se budou moci sejit odpoledne společně s rodiči.

Zaměstnanci s uživateli opět připraví občerstvení a určitě i něco pro pobavení. Každý z hostů dostane jako dárek šípkový sirup, který vyrobili uživatelé a šípky na něj si také sami nasbírali.

Doufáme, že akce proběhne a tradice Martinské slavnosti a společného setkávání bude pokračovat.

Stane se ...

Vánoce se blíží

Prosinec se nezdáritelně blíží a s ním i vánoční svátky. A to je čas, kdy se nejen v našich Charitních domovech pustí do výroby vánočních ozdob a začne se péct první vánoční cukroví. Nikde nebude samozřejmě chybět ani adventní věnec. Ať už vlastnoručně vyrobený, nebo darovaný. Někde je darování adventního věnce už pěkná tradice a o ní se zmíníme v příštím čísle.

Svátek sv. Anežky

V našich domovech ve Vidnavě uctí svátek naší patronky svaté Anežky. Na tento den nic velkého nepřipravují. Jen malé posezení s příjemnou hudbou a malým občerstvením.

A stejně jako každý rok si řeknou zajímavé informace o životě sv. Anežky a jejím svatořečení, které proběhlo až 12. listopadu 1989 a svatořečil ji papež Jan Pavel II.

„Vidím více společného,“ říká o ziskové a neziskové oblasti Regina Tschuliková

Charita Jeseník zaměstnává kolem stovky zaměstnanců a má propracovanou strukturu vedení, jako jakákoliv jiná firma. V této struktuře hraje velkou roli ekonomické oddělení, jemuž velí Mgr. Regina Tschuliková, která nám v našem rozhovoru prozradila nejen něco o svých začátcích v Charitě, ale také o srovnání neziskové oblasti s podnikatelskou sférou a podělila se i o svůj pohled na advent.

Jaké byly Vaše začátky v Charitě Jeseník?

Do Charity Jeseník, tehdy ještě Javorník, jsem nastoupila 15. 10. 2009, tedy přesně před 11 lety. Tehdy ke mně přišla nabídka zúčastnit se výběrového řízení na pozici mzdová účetní. Lákalo mě to, i když jsem si nebyla jistá, jestli se mi podaří s touto prací sladit i péči o rodinu - děti byly ještě relativně malé: pět, tři a jeden rok. Obzvlášť, když jsem již byla částečně vázána v naší společné rodinné firmě. Výhodou bylo, že se jednalo o poloviční úvazek s možností pružné pracovní doby. A velkou roli při mém rozhodování hrála důvěra vůči organizaci, která měla být mým budoucím zaměstnavatelem, právě proto, že se jednalo o charitu. Manžel byl touto možností zpočátku nadšen snad více než já, přestože to znamenalo, že tři dny v týdnu budu dojíždět do Javorníku a nebudu prakticky doma. Řekla jsem si, že pokud mě vyberou, bude to znamením, že do toho mám jít.

Pracujete jako vedoucí ekonomického oddělení. Co všechno máte na starosti?

Ekonomické oddělení spadá pod správu Charity Jeseník a má na starosti její ekonomiku a účetnictví – od plánování a kontroly plnění rozpočtů, administraci projektů, žádostí o dotace, přes mzdovou a personální agendu, včetně veškerého účetnictví, až po daňová přiznání. To vše ve spolupráci s vedoucími jednotlivých služeb. Pro mě osobně je velkou oporou profesionalita mých kolegů z ekonomického oddělení, protože se na ně mohu spolehnout nejen pro jejich vysokou odbornou úroveň, ale také proto, že máme společný cíl a táhneme za jeden provaz. Tím cílem je nejen dobře plnit veškeré zákonné povinnosti, které se na nás jako na ekonomický subjekt a také jako na zaměstnavatele vztahují, ale plníme také důležité úkoly pro ekonomické řízení organizace. Vždyť k tomu, aby mohla charita dobře vykonávat své poslání a dokázala udržet a rozvíjet své služby, musí sama být dobrým hospodářem.

Před nedávnem Charita Jeseník zrekonstruovala Domov pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Výdaje na tento projekt překročily čtyřicet miliónů korun. V čem bylo pro Vaše oddělení nové administrovat tak velký projekt?

Samotná administrace projektu nebyla až tak náročná a jiná oproti ostatním investičním projektům, se kterými už máme zkušenosti. Tedy až na ty částky (smích). Při rozhodování o tak velkém projektu zvažujete jedinečnost nabídky s tím, jak významné ekonomické dopady to na nás bude mít. A zároveň s vědomím, že nějaká forma rekonstrukce domova, který spravujeme již 25 let, je pro další chod služby nezbytná. Největší tíha při rozhodování i následném obhajování tohoto projektu, např. u našich nadřazených orgánů, a vůbec při hledání správných kroků, ležela přímo na paní ředitelce a pak hned na jejím nejužším vedení, včetně mě.

V současné době ovlivňuje hospodaření firem pandemie koronaviru. Zasáhla také nějak do rozpočtu Charity Jeseník?

Bedlivě sledujeme možnosti, které stát, respektive některá Ministerstva, popřípadě i některé nadace v rámci epidemické krize nabízejí, a využíváme ty, které se na nás vztahují. Jsou to například speciální dotace na výpadky příjmů ze služeb, na poskytnutí mimořádných odměn zaměstnancům pracujícím ve ztížených podmínkách, na zvýšené náklady na ochranné pomůcky atd. Musíme být v tomto velmi pozorní a reagovat flexibilně, protože konkrétní podmínky poskytování, termíny podávání žádostí a vyúčtovací formuláře se vzhledem k rychle se vyvíjející situaci mění. A někdy se mění rychleji než počasí (smích). Některé plánované výdaje jako třeba malování, opravy, ale i školení, akce pro klienty atd., musely být naopak

zrušeny, popř. posunuty, snad na příští rok. V této době těžko cokoliv předpovídat, a to i z ekonomického hlediska.

Víme, že nepracujete jen v Charitě Jeseník, ale také s manželem podnikáte. V čem je práce v neziskové oblasti jiná, nebo co je naopak stejné?

Myslím, že tuto otázku jsem si dříve kladla častěji. Dnes vidím mnohem více společného než rozdílného. A musím říci, že osobně se cítím stejně dobře jak v zaměstnání – to díky tak skvělému zaměstnavateli, jakým Charita je, a díky lidem, kteří v ní pracují – tak i v podnikání. A protože obsah mé práce je už víceméně na všech frontách stejný – ekonomika, personalistika, účetnictví – doléhají na mě i stejné stresové faktory a termíny. Takže v tom pro mě také rozdíl není (smích). V podnikání nesete riziko sám za sebe, vaši rodinu, případně vaše zaměstnance. Jistý druh svobody v tom je, ale je to trvalá námaha, zápas, nikdy úplně nevypnete. Ale i neziskové organizace musí „bojovat“ proto, aby se ekonomicky v prostředí udržely a mohly tak naplňovat své poslání sloužit lidem, těm nejpotřebnějším a bez rozdílu. Ale i podnikání může být službou, to když např. zákazníkovi nejen prodáte dobrou knihu, ale hezky si s ním při tom také popovídáte.

Na konci listopadu začíná Advent. Co pro Vás toto období znamená?

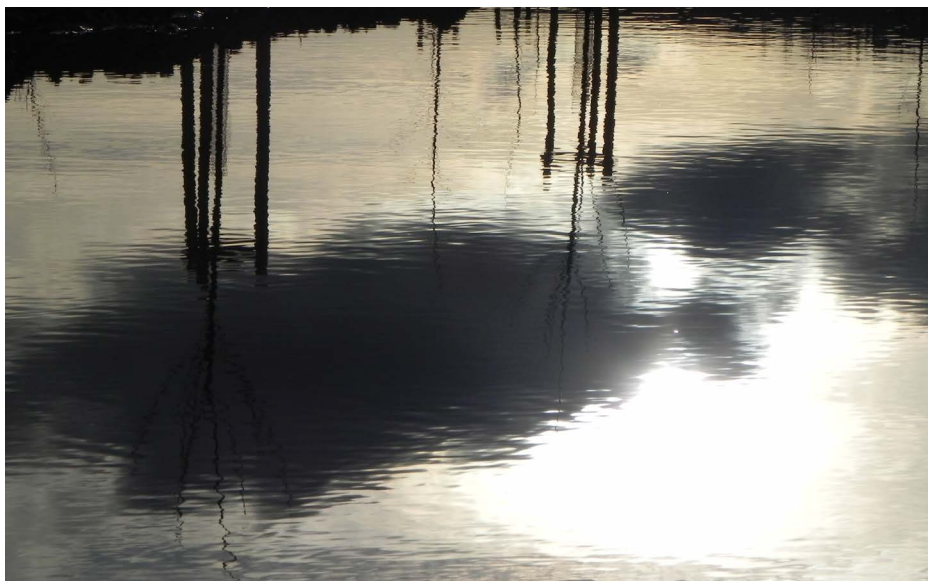
Advent znamená příchod, očekávání...Někdo k nám tedy přijde? Víme, kdo k nám chce přijít a proč? A opravdu chce přijít až ke mně, do času a místa, kde teď jsem – takže třeba někdy do chléva? Když Ho pozvu dál, narodí se někde v mých vztazích, setkám se s Ním v mé práci, v mém odpočinku, v mé únavě? A až přijde, poznám Ho vůbec? Vždyť už přece přišel - před dvěma tisíci lety. A přichází stále... Tak proč tedy Advent? Možná právě proto, abychom si znovu kladli tyto otázky. Příprava je důležitá. Mám ráda advent. Celý náš život je takový advent. A jaký je advent, takové pak budou Vánoce...

Děkujeme za rozhovor.

Regina Tschuliková – medailon

Pochází a žije v Jeseníku, kde vystudovala gymnázium, pak dálkově Cyrilometodějskou teologickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, obor teologie a křesťanská výchova. Má tři děti, s manželem Václavem provozují dvě knihkupectví (v Jeseníku a ve Frýdku-Místku) se zaměřením na křesťanskou literaturu. Má ráda četbu, plavání, turistiku.

Těžké časy v Javorníku

Začátkem října, v době, kdy svátek slaví sv. František, zasáhla Domov pokojného stáří, jehož je patronem, vlna nákazy. Tato vlna ovlivnila všechny obyvatele a její dopady stále trvají. I přes všechna hygienická opatření se v domově nepodařilo zabránit jejímu rozšíření.

Vzhledem k povaze činností, které se dennodenně v domově pro seniory provádí, to bylo téměř mimo možnosti ošetřujícího personálu. Všichni zde k sobě mají fyzicky hodně blízko, probíhají osobní hygieny, podávání stravy, to vše v intimní blízkosti. Během několika dnů tak proběhla nákaza téměř celým domovem. Ve spolupráci s hygienickou stanicí byli testováni všichni klienti i pracovníci, ti, u kterých nebyla přítomnost viru Covid prokázána, byli testováni opakovaně. Klienti prožívali tyto dny v izolaci na

svých pokojích, celý domov byl rozdělen na infekční a neinfekční zónu, pracovníci svou péči prováděli v ochranných oblecích, celý domov byl neustále pečlivě dezinfikován. Vedle důsledné zdravotní péče o nemocné bylo nutné stále myslet i na psychické zdraví klientů, hovořit s nimi o jejich obavách, povzbuzovat je. Situaci v domově popisuje jeho vedoucí Petra Tomášková: „Poslední dva týdny byly opravdu velmi dramatické a nedají se přirovnat k ničemu, co jsme doposud zažili. Hodně klientů onemocnělo, zůstali

ležet v posteli, neměli chuť k jídlu, zeslábli. I pečovatelky pomalu ‚odpadávaly‘, naučili jsme se plánovat nanejvýš dva dny dopředu. Ve chvíli, kdy onemocněly nebo zůstaly v karanténě téměř všechny pracovníce, nám přišly na pomoc posily z charitních domovů ve Vidnavě, z organizace Darmoděj, z.ú. a dobrovolníci z řad studentů. Moc si vážím jejich ochoty a odvahy. Vnesli k nám čerstvou energii a sílu, kterou jsme už začínali všichni ztrácet.

Největší ránou pak byla pro všechny informace o úmrtí naší kolegyně. To je chvíle, kdy se vše najednou zastaví a člověk se už snaží jen soustředit a zhluboka dýchat, aby nepadl a mohl dál pokračovat v práci.

Ve chvíli, kdy píše tento příspěvek, jsme zahájili třetí týden našeho speciálního karanténního fungování. Jsme unavení, ale začíná se pomalu blýskat na lepší časy. Klienti vstávají z postelí, uzdravují se, chodí ven na sluníčko, začíná jim chutnat jíst. Člověk začíná věřit, že se opět vrátí běžné dny s běžnými starostmi i radostmi, že se brzy sejdeme v nové naději, i když v sobě dlouho ponese bolest nad ztrátou kolegyně a kamarádky.“

V závěru děkujeme všem, kteří neváhali pomoci ve chvíli, kdy to bylo nejvíce potřeba – jmenovitě Aně Marii Filo, Karin Kloc, Renatě Kowalské, Dianě Nemčkové, Honzovi Zetochovi, Katce Profousové, Pavlíně Rygelové, Nikol Pavlicové, Vladimíře Bartošové a Lucii Skřítkové.

Z mého pohledu

Nechtěla jsem si to připustit

Když jsme překonaly první vlnu covidu, tak jsem byla ráda, že se péče dostala do starých kolejí. Na podzim přišla však druhá vlna a přesto, že si myslím, že jsme sehraný tým, začínám mít strach, jestli to všechno ustojíme. Přeci jen mám dvě pečovatelky, které mají malé děti. Co když mi zůstanou na ošetřovném, nebo budou muset zůstat v karanténě a nemůže se nikdo na nikoho zlobit. Kromě pracovních povinností mají své rodiny a svůj život jako každý jiný.

Ve filmu Vratné láhve vyzýval Jan Svěrák: „Hlaste tržby, opakuji, hlaste tržby.“ Já hlásím počty respirátorů, roušek a rukavic. Pomůcek je zatím dost,

ale moje děvčata každý den vstupují do domácností našich klientů a stačí, aby se jedna z nich setkala s potencionálně nakaženým, a v tu chvíli je chod naší služby ohrožen.

Říkám si, no nic, vezmu gumáky a vyrazím do terénu, nebude to poprvé, ani naposled, kdy pojedou na zástupy, nedá se nic dělat. Ve chvíli, kdy mi však nepříjde do práce i druhá nebo třetí, bude problém, protože naše středisko vykonává péči na velkém území a zaopatřit 34 klientů není žádná sranda. Napadá mě, že by možná cesta byla tam, kde jsou služby omezeny nebo provozovny uzavřeny a jejich pracovníci

by byli ochotni vyrazit do terénu. Ale to nevím, raději na to nemyslím.

Říkám si, jak to, že nejsem na takovou situaci připravena? Proč mě nenapadlo, že něco takového může přijít? Možná proto, že první vlnu jsme překonaly v plném počtu a možná taky proto, že jsem si nechtěla připustit, že by vůbec přišla druhá a že by mohlo být ještě hůř.

Mgr. Hana Netopilová
vedoucí Charitní
pečovatelské služby

Duchovní zamyšlení

Dušíčkové počasí

Už několik dní
je na Maria Hilf
dušíčkové počasí -
prší ...
je mlha ...
ticho ...
a klid ...

Dušíčkové počasí -

Půjdeme-li letos 1. listopadu
na hřbitov? ...
Setkáme se u hrobu blízké osoby? ...
(v tuto chvíli)
nevíme ...

Dušíčkové počasí ...
Vzpomínka na zemřelé ...

Každý z nás jednou odejde (!) ...
Odejde k

A proto -
ať nic
nepromarníme!

Nic se nevrátí ...
Nic se neopakuje v životě ...

milujeme člověka ...
tak rychle od nás ... odchází ...
zůstanou po něm ...!

P. Mariusz Jończyk
rektor poutního kostela
Panny Marie Pomocné

Podpořte nás

Dejte nám svůj hlas

Charita Jeseník se přihlásila do programu „ČSOB pomáhá regionům“ se svým projektem „Pereme, sušíme, žehlíme...“. V tomto programu jsou finančně podporovány nekomerční projekty ve všech krajích České republiky. O tom, jestli bude v Olomouckém kraji podpořen právě náš projekt, můžete rozhodnout právě vy. A to na webové stránce: <https://csobpomaharegionum.csob.cz>. Zde si najdete projekt Charity Jeseník, kde se o něm dozvíte podrobné informace a zároveň mu můžete dát svůj hlas. Srdečně děkujeme za Vaši podporu!

Krátce

Ideální čas pro Smyslové aktivizace

Naši klienti na domovech musejí opět vydržet období, kdy se musejí obejít bez návštěv nebo společenských akcí, které pro ně pravidelně připravují naši zaměstnanci. Naštěstí ale můžeme nadále provozovat s klienty smyslové aktivizace, při kterých si vystačí pouze jedna pečovatelka a jeden klient. Ve Vidnavě na domovech tak měli například smyslovou aktivizaci "Les a příroda", kdy si klienti mohli osahat rostliny, hříbky či půdu z lesa a také ucítit tu nezaměnitelnou vůni. Smyslová aktivizace sice nenahradí společenský kontakt nebo setkání s rodinou, pomůže však zvednout náladu a naši senioři při ní potrénují své smysly a vždy si užijí příjemné chvíle.

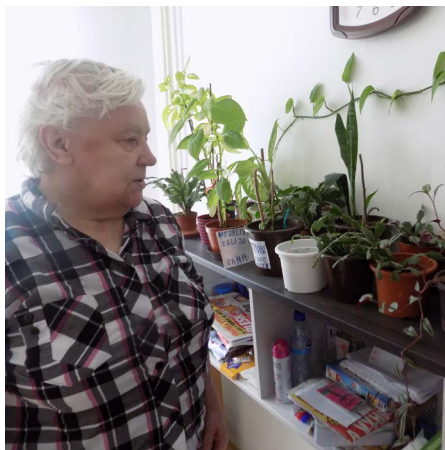
Krátce

Vlastní záliby

Vzhledem k bezpečnostním opatřením nemůžeme našim klientům dopřát společenské akce a aktivity. Naštěstí mají klienti svoje vlastní koníčky a záliby, kterým se v této době věnují. Například Paní Helena ráda trénuje kognitivní funkce a skládá různá slova. Paní Věra zase miluje zvířata a tak o nich čte knihy a prohlíží si jejich obrázky.

Paní Zdenka se stará o květiny, které sama přesazuje a věnuje jim velkou pozornost a péči, což je na rostlinách vidět.

Informace

Stěhování kanceláří

Zaměstnankyně Charitní pečovatelské služby a Domácí zdravotní péče se v Javorníku přemístí do budovy v areálu Domova pokojného stáří sv. Františka. Vzhledem k tomu, že jsou většinu času u svých klientů v terénu, volte raději telefonické spojení. Číslo na pečovatelské zdravotní sestry, které na Javorníku působí, najdete na našich webových stránkách.

Poděkování

Klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky by touto cestou rádi poděkovali paní Věře Bočkové za její práci v aktivizační dílně a popřáli jí hodně štěstí v jejím novém zaměstnání i v životě.